

højtærede Forsvarsminister omtalte, det Forhold, at man nu har udarbejdet en Plan til Omdannelse af Sygehuset i Rigsgade, saa at det kan være brugbart i en længere Aarrække, maa jeg hilse Lovforslaget med Glæde. Jeg vil i saa Henseende henvise til Betænkningen, som Folketingsudvalget afgav i Fjor. Det vil der ses, at et Mindretal paa 3 Medlemmer, hvoraf jeg var det ene, udtalte, at vi havde haft Betænelighed ved at gaa med til at fremme Lovforslaget, som det forelaa i Fjor, og at denne Betænelighed navnlig grundede sig paa, at man ikke havde udarbejdet en Plan, som satte det gamle Sygehus i Rigsgade i en saadan Stand, at det kunde bruges i en Aarrække, og vi kunde slippe for at bygge et nyt stort Fælleshospital, som der i Virkeligheden har været en hel Del Tale om, men som vi i Fjor lige saavel som i Aar var enige om, at vi ikke burde bevilge Penge til. I Fjor udtaler det Mindretal, jeg nævnedes før, at vi kunde have ønsket Sagen udsat saaledes, at der ad Aare havde kunnet foreligge en samlet Plan til Ordning af de militære Sygehusforhold paa Basis af Bevarelsen af det nuværende Garnisonssygehus. Det er altsaa det, som er gjort. Men ogsaa Udvalgets Flertal, som bestod af 10 Medlemmer, udtaler i Betænkningen, at den Aflastning af Belægningsforholdene paa Sygehuset i Rigsgade, som følger med Opførelsen af et særligt Marinehospital, vilde medføre, at Forholdene paa Garnisonssygehus blev saa gode, at Sygehuset kunde yde Soldaterne en forsvarlig Sygehusbehandling i en længere Aarrække, og at det vilde være muligt Tid efter anden at udføre Forbedringer, der kunde gøre Hospitalet mere tidsvarende, end det i Øjeblikket var. Altsaa gaar i Virkeligheden Ønskerne baade hos dette Flertal og hos det nævnte Mindretal i den Retning, at man vilde have omordnet Garnisonssygehuset saaledes, at det kunde gøre Tjeneste i en lang Aarrække.

Jeg kan ikke se rettere, end at den Plan, som er udarbejdet af Arkitekt Ingemann for Landstingets Udvalg, og som jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med, i Virkeligheden yder overordentlig meget i den Retning, vi ønskede i Fjor. Der bliver, som udtalt af den højtærede Forsvarsminister, 28 Sengepladser mere i det ombyggede Hospital, end der i Øjeblikket er, og naar saa tillige Hospitalet aflastes med omtrent 100 Sengepladser, der føres over paa det

nye Marinehospital, vil Garnisonssygehuset til de fleste Tider blive stort nok. Kun naar der indtræder Forhold, der medfører megen Sygelighed af akut Natur, kan der være Tale om, at det ikke vil slaa til, men saa vil man kunne hjælpe sig paa lignende Maade som nu, ved midlertidig at anbringe flere Senge. Man har tidt maattet hjælpe sig i andre Hospitaler med midlertidigt at anbringe Senge i Korridorer, hvoraf der her vil blive ret mange og ret rummelige.

Jeg tillader mig altsaa at anbefale, at denne Sag fremmes, men jeg tror, det vil være rigtigst overfor en saa stor Sag, at flere af Folketingets Medlemmer faar Lejlighed til at sætte sig nærmere ind i Sagen, og at den derfor egner sig til Behandling i et Udvalg, en Behandling, som jeg dog mener maa resultere i, at Udvalget meget hurtigt gør en Indstilling. Forholdene i Rigsgade er saadanne — det udtalte jeg allerede i Fjor —, at vi ikke længere kan forsvare dem, vi maa have en Løsning. Den Løsning, som her bydes, synes mig at være den fordelagtigste, vi i Øjeblikket kan faa. Jeg ved nok, at der fra andre Sider — og det ved ærede Medlemmer ogsaa — har været næret store Betæneligheder ved den Plan, som foreligger, men disse Betæneligheder bunder, saa vidt jeg kan se, i Virkeligheden kun i det Ønske, Hærens Lægekorps nærer om at faa bygget et stort, tidsvarende Hospital. Jeg skal ikke sige noget som helst ondt om Lægerne, fordi de arbejder derfor. Enhver Læge, som har med Sygehusforhold at gøre, vil sikkert arbejde for at faa disse Sygehusforhold saa gode, som de overhovedet kan blive, og at Lægerne arbejder for at faa et nyt Hospital, som under alle Omstændigheder vil blive meget bedre, end Garnisonssygehuset kan blive, kan jeg ikke fortænke dem i. Men paa den anden Side maa vi være berettigede til at sige, at naar der kan skabes forsvarlige Forhold, selv om det ikke bliver de bedst mulige, kan vi gaa med dertil under Hensyn til, at det koster saa overmaade mange Penge at bygge et nyt Hospital. Foretages de Forandringer ved Garnisonssygehuset, som her er foreslaaede, og som altsaa Landstinget har sluttet sig til, vil der ikke være noget til Hinder for, at dette Sygehus kan bruges i en ikke kort Aarrække. Jeg skal ikke nævne noget Tal — det kan man overhovedet ikke —, men kan det omdannede Hospital blot gøre Fyldest i en Snes Aar, vil det være et økonomisk velbegrundet Foretagende. Thi skulde vi